

Affetmedim Kendimi

– Mavihüzün • 04 Eylül 2009

Gittiğin gün başladı bende çileler
Affetmenin adını dilime doladım ama olmadı
Bir türlü yapamadım tutamadım kendimi
Yaram kanıyor durmadan sızlıyor için için
Ama affetmek kolay değil biliyorsun

Ne Urfa nede Antep hiç birisi tat vermiyor artık
Kurşuni bakışların diz çöküşüme
Nazire yaparcasına gülümsüyor
Davul sesiyle gelen olsun muradın
Hiç değilse zindan kucak açar bana
Karanlık huzur değilmi fareler yoldaşım olurdu
Samanlık yorganım o anda sen gelirdin aklıma
Kemirirdi gülüşlerin vücudumu ilk dokunuşta

Dünyada neye baksam sen gibi
Ne ye dokunsam sıcaklığının rengi
Kabuk tutmuş yara bezini çoktan attı
Gel demiyorum dön demiyorum
El uzatta demiyorum bir yol göstersen
Sadaka niyetine kabulüm olsa kışlar çiğ dökse
Çıkar beklemeden diyorum vefa beklemeden
Biliyorsun affetmek kolay değil
Affedemiyorum

Mezar taşım olmayabilir günü kurtarmak derdin olsun
Utanmazsın biliyorum gülüşlerin beslesin yarınları
Ben hala affetmedim kendimi hâlâ bakıyorum
Kırık dağların ardına toz kokularıyla yıkanıyorum
Keşke sevmeseydim keşke görmeseydim seni
Garibanın umudu keşkelerle olmamalı
Affetmedim Kendimi

Affetmedim Kendimi

07.02.2007

İbrahim KANDAMAR